26.04.2024 г. / 03:25:03

Вяра

Сатанинската символика в лъжеправославните "официални" църкви

Прототипа на жезъла, който носят съвременните „патриарси и епископи“ на икуменическите „официални“ църкви, е всъщност езически и се нарича „кадуцей“. Това е **МАГИЧЕСКИЯ ЖЕЗЪЛ НА ГРЪЦКОТО „БОЖЕСТВО“ ХЕРМЕС** (Меркурий в Римската митология). Всеки човек, който се стреми да бъде истински православен, знае много добре кой стои зад образите на езическите „богове“ – **ТОВА СА ПАДНАЛИ АНГЕЛИ ИЛИ С ДРУГИ ДУМИ БЕСОВЕ**.

Тоест **масоните окултисти ересиарси на съвременните „официални“ църкви, мъкнещи из храмовете езически магически символи, фактически се отъждествяват с древен гръцки демон**. Всичко това се прави за подигравка и по-сигурно оскверняване душите на подлъганите от тях хора, които ги възприемат и почитат като „християнски духовници“.

Някои от съвременните псевдоправославни „богословстващи“ казват, че това, видете ли било символизирало жезъла на Моисей, но той се превръща в змия, само когато бива хвърлен на земята: „ Господ рече: хвърли я на земята. Той я хвърли на земята, и тоягата стана на змия, и Моисей побягна от нея. И рече Господ Моисею: простри ръката си и я хвани за опашката. Той простря ръката си и я взе (за опашката); и тя стана пак тояга в ръката му.“ *(Изх. 4:3,4)*.

Други умуват по плътски, че това било символ на медната змия: „И направи Моисей медна змия и я окачи на върлина, като знаме, и кога змия ухапваше някой човек, тоя, щом погледнеше медната змия, оставаше жив.“ *(Чис. 21:9)*.

И в двата споменати случая става въпрос за една змия, а на „архиерейския“ жезъл те са две и той, както ясно се вижда, копира езическия демоничен символ.

Ето окултните басни относно значението на кадуцей:

„Латинската дума cādūceus е адаптация на гръцката дума, която произлиза от κῆρυξ, в превод „пратеник“, „вестоносец“. Ползван е от вестителят на боговете Меркурий (у гърците: Хермес) и е вълшебна пръчка, около която симетрично в противоположни посоки се увиват две змии. Змията притежава този двоен символичен смисъл: един благодатен и друг разрушителен, които кадуцеят представя в техния антагонизъм и равновесие. Това равновесие и поляритет се отнасят преди всичко до космически сили, изобразени в по-общ смисъл от двойната спирала. Легендата за кадуцея се отнася към първичния хаос (две змии се борят) и неговата поляризация (разделянето на змиите от Хермес), като финалното увиване около пръчката реализира равновесието на противоположните тенденции около оста на света, което превръща кадуцея в символ на мира и на универсалния ред. Хермес е вестител на боговете и водач на хората при техните

промени на съзнанието, което отговаря на двете посоки – възходяща и низходяща на силите, представени от двете змии…“

„Съгласно легендата, Аполон, давайки своя жезъл на Хермес му казал, че този подарък е вълшебен и носи изобилие, здраве и защита. Желаейки да провери силата му, Хермес го поставил между две борещи се змии и те веднага прекратили борбата, увивайки се около пръчката. Хермес харесал тази гледка и вкаменил змиите в това положение“

Грибанов Э. Д. Медицина в символах и эмблемах. — М.: Медицина, 1990. — 208 с.

От къде се появява този жезъл в църквата може да се съди по следната информация: „През XVII век формата на епископския жезъл в Руската църква е променена. Патриарх Никон е първият, който използва жезъл с връх под формата на две змийски глави. Тази форма е използвана и в други православни църкви. На фона на църковния разкол това предизвика полемика. В „Списъкът на писмата на страдалците“ написан от протойерей Аввакум се съдържа следния текст:

„Зломъдрия Никон, в нашата Русия, със своите съмишленици, започна най-лошото и безбожно деяние – вместо жезъла на св. Петър Чудотворец, той внесе жезли с проклети змии, които погубиха нашия праотец Адам и целия свят, даже Господ ги прокле сред всичките твари и сред всички зверове земни. И сега освещават и почитат тази проклета змия и я въвеждат в Божието светилище, в олтара и в царските двери, и цялата църковна служба с тези жезли с проклетите змии служат. Навсякъде, като някакво скъпоценно съкровище, пред лицето си тези змии носят и се показват, и на целя свят заповядват да прави същото, стремейки се да унищожат православната вяра.“

Този жезъл се представя, като „изконна“ гръцка традиция и заедно с другите поправки бива внесен в Руската църква. Дали обаче специално жезъла със змиите е „старо православно предание“ или е еретическа мерзост, може да се разбере, когато се види древен жезъл на сирийски монофизитски ересиарх:

Както се вижда еретическия сатанински жезъл е заимстван от окултния кадуцей.

И понеже дявола и бесовете му действат по целия свят, те са внушили подобни пагубни традиции и на други народи.

Например в основата на китайската народна религия са два демонични персонажа – полу-змии, полу-човеци, съответно мъжки и женски индивиди, които били прародителите на китайците. Оттам и сатанинския култ към дракона в „Поднебесната“ държава.

Змия се вие и около врата на Шива, а също и около Зурван. Дракони „красят“ герба на Лондон и знамето на Уелс, пазят молещият се Буда, бдят над гробницата на папа Григорий XIII и днес се мъдрят на жезъла на Даниил Видински:

DOMINE
NOS
DIRIGE
CITY OF LONDON

Много, много показателно!

Както писахме вече: Тези окултни символики са преднамерено внесени в лъжеправославните икуменически „официални“ поместни църкви, ЗАЩОТО ВСЕКИ, КОЙТО СЕ ПОКЛАНЯ И ИЗОБЩО ПРИЕМА „ПАТРИАРСИТЕ И ЕПИСКОПИТЕ“ ИМ, ФАКТИЧЕСКИ ОТДАВА ПОЧИТ НА ДЯВОЛА.

Сатанинската символика не е само в жезлите на ересиарсите. Вече писахме как са осквернили формата на кръста, разпятието, много от иконите, части от молитвите и други елементи от Свещеното Предание на Православната Църква:

Относно благословените и проклетите икони

;

Истинското православно разпятие

;

Правилната молитва – съществен елемент при спасението на душата

;

Изключително важното значение на правилното прекръстване, молене и носенето на православен кръст

и

ПРАВОСЛАВЕН КАТЕХИЗИС

В следващи материали ще продължим да излагаме изобличаваща информация по въпроса, като покажем и правилната православна традиция. Ще разкрием и най-важното – първоизточника, началото, корена и целта на тези преднамерени и целенасочени осквернения, изменения и манипулации на православното Предание.

Продължение на статията:

Явно и несъмнено точно този жезъл е избран от жидомасонските ересиарси на икуменизма. Антихристите са изразили своите пристрастия и

любов към окултна символика характерна за голяма част от езическия свят.

“Жезълът завършва с две змийски глави. В долната му част има втулка, за да бъде поставян на дълга дръжка. Змията, независимо че се свързва и с други божества, се приема за безспорен символ на Дионис, наричан още Сабазий. Той бил почитан и с нощни, и с дневни церемонии, при които поклонниците му, увенчани с копър и тополови клонки, размахвали във въздуха огромни червени змии. Намирането на жезъла е категорично доказателство, че светилището е на Дионис.” - проф, д-р Диана Гергова археолог от БАН обяснява за находката от светилище на Дионис на връх Острец над Велинград.

В малоазийската традиция две змии са били символ на плодородието. В Индия кадуцеят символизира пробуждането на Кундалини. Кундалини, или Змийски огън, "спи" в основната чакра под формата на навита змия и когато се събуди в резултат на еволюцията, тя се изкачва по гръбначния стълб по три пътя: централния – Сушумна, и два странични такива, които образуват две пресичащи се спирали, Пингала (това е дясната, мъжка и активна спирала) и Иде (лява, женска и пасивна).

Скандинавците почитали Хермес под името Один, тевтонците - под името Вотан.

Добрите и злите принципи на древна Персия - Ахурамазда и Ариман понякога са изобразявани под формата на две змии, обърнати една към друга, борещи се за яйцето на Земята, опитвайки се да го грабнат от чуждите зъби.

В света на изображенията на алхимията двете змии символизират химическите елементи сяра (Sulfur) и живак (Mercurius) в баланс, т.е. те се възприемат като двойна

система от принципите на течливост и запалимост, а живакът е олицетворен от самият бог Меркурий.

Египтяните оприличавали човечеството на стадо овце. Върховният и Непостижим Баща бил Пастирът, а Хермес бил неговото куче пазач. Религиозният и символичен произход на овчарската тояга може да се открие в египетските ритуали: трите скиптъра на Египет включват овчарска тояга, символизираща силата, с която посветеният фараон решава съдбините на своя народ.

Казано синтезирано и опростено, жезълът на Хермес „утвърждава равенството между доброто и злото“.

Историята познава много гностически секти, които спекулират с християнството и посяват своите отровни плевели в него. В това отношение представлява интерес гностичната секта на „офитите“, което означава „змиевидни“.

Смята се, че няколко офитски текста са открити в библиотеката на Наг Хамади. Офитите почитали Христос като змийско въплъщение, като „Добрата змия“, която олицетворявала мъдростта и давала на хората истинско знание, и вярвали в множествеността на неговите въплъщения. Наред с това офитите учели и за други змии, враждебни на човешката раса. Между другото, офитският гнозис бил особено разпространен в Египет.

Както виждаме, в жезъла на „епископите и патриарсите“ с две змии може да се проследи влиянието на гностическите учения, според които, ако доведем символиката на реформаторите от епохата на ренесанса до нейния логичен завършек, се потвърждава равенството между Христос и Антихриста.

Но най-фрапиращото и богохулно значение тепърва следва

да бъде разкрито:

Същият символ, който развяват ересиарсите жидомасони икуменисти може ясно да се види у самия техен баща – Бафомет. На графиката с неговия образ той присъства като фалическа символика:

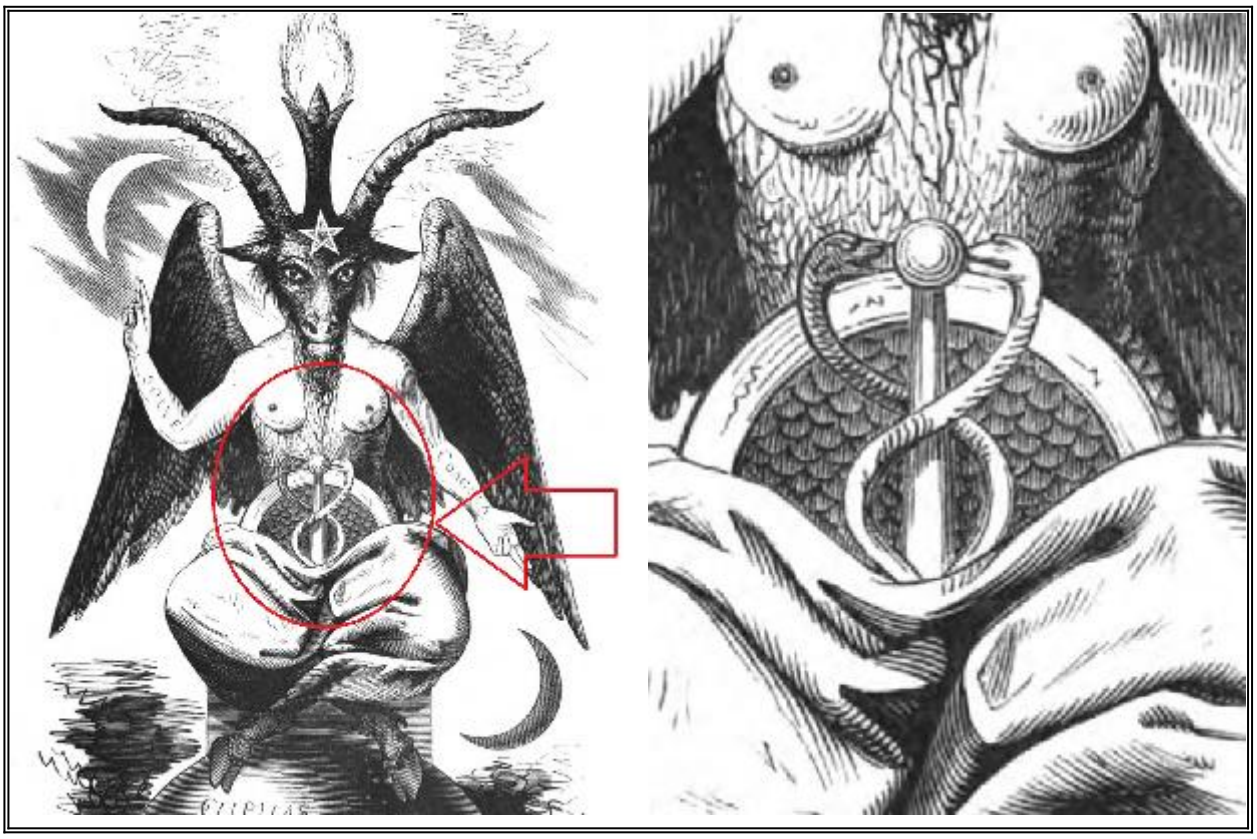

Представете си каква е сатанинската гавра над окаяните хора, които му се кланят по еретическите псевдоправославни църкви (вкл. и българската „пц“ – българска „патриаршия“) и какво е осквернението на храмовете и олтарите им.

Както се вижда падналия ангел-хермафродит съчетава двата пола в себе си. Ето защо други негови почитатели днес яростно налагат трас-джендърната идеология дори и на най-

малките деца.

Неслучайно на паметника му в Детройт извратените са изобразили и дечица около него:

Източници:

- Маслова Ю. В. Символика и культурное значение архиерейского посоха-жезла в церковной полемике XVII-XVIII века // Культурное наследие России. — 2016. — № 4. — С. 44—52.

- Zaehner R.C., Zurvan: A zoroastrian Dilemma, Oxford, 1955

- Дюшен-Гилемин Ж., История на религиите т. II и IV, 1996 г.

- Грибанов Э. Д. Медицина в символах и эмблемах. — М.: Медицина, 1990. — 208 с.

- Энциклопедический словарь символов/ Авт.-сост. Н. А. Истомина. М.: ООО «Издательство АСТ»: ООО «Издательство Астрель», 2003. с. 334-335.

Вижте свързана статия: Сръбският ''патриарх'' Порфирий

[прокле православието]

---

buditeli.info © 2017